

[Rasmussen (Gylling).]

Der har været Besøg baade fra den Side, jeg her nævner, og fra anden Side.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til hurtig Vedtagelse.

Oluf Pedersen: Naar nu om et Øjeblik dette Lovforslag, som er Hovedhjørnestenen i hele det saakaldte Kriseforlig, forlader dette høje Ting, kan det jo være rimeligt, at vi fra vor Side giver det et Par Ord med paa Vejen.

Efter den Forhandling, der er foregaaet her, og ikke mindst efter de Udtalelser, der nu er fremsat af det ærede Medlem Hr. Krag, kan det allerede nu siges, at de højstemte Forventninger, der har været næret til dette Forslag, er dulmet noget. Der ventes ikke mere saa meget. Man er ved at være klar over, at en stærk Seddeludstedelse giver Risiko for et Fald i Kronen. Jeg tror, det er rigtigt, at der her udvises meget stor Forsigtighed, men saa opnaar man heller ikke de Muligheder, som man havde drømt om, at der skulde komme ud af dette Lovforslag. Man taler saa meget om disse Konverteringsmuligheder, og ikke mindst det ærede Medlem Hr. Krag var stærkt inde paa, at man i England havde foretaget en storstilet Konvertering. Der maa da være Grund til at gøre opmærksom paa, at man ikke i England og vel overhovedet ikke i noget andet Land har lavet et saadant Kunstprodukt som dette Lovforslag med sin Tvangsnedsættelse af Renten, men at man der har naaet gode Resultater paa en helt anden Basis end den, man her er inde paa.

Naar det hævdes, at der skal ske en Nedsættelse af Renten, saa bliver man forundret over at se, at der i disse Dage udbydes sikre Papirer til 5½ pCt. Rente, og saa kan man endda ikke en Gang faa tegnet dem. Det tyder ikke paa, at Befolkningen venter, at der virkelig skal ske en Rentenedsættelse, for ellers vilde man selvfølgelig prøve at flygte over til disse Papirer. Jeg tror, dette Forslag er en Skueret. Man prøver paa at tilsløre det Forhold, at vi kører rundt med en Rentebyrde, som kræver 600—700 Mill. Kr. om Aaret, hvoraf den ene Halvdel er Renter af falsk Kapital, og hvor Forholdet er det, at den naturlige Anvendelse af Renten, nemlig til Opspising for Rentier'er og deslige, ikke kan finde Sted, hvilket giver sig Udslag i, at der for hvert Aar, der gaar, sker en Vækst i Gældsforpligtelserne paa 300—400 Mill. Kr. Det er dette gældsstiftende System, man kommer til at bryde med, og det gør man ikke med

et Forslag som det, der er forelagt her, det er kun en Skueret for Befolkningen. Vi fra vor Side har Lov til at sige, at vi har erklæret dette gældsstiftende System Krig, vi vil ikke have Udseende af, at vor Stilling til det foreliggende Lovforslag skyldes Bevæggrunde som dem, det konservative Folkeparti har, vi er nemlig Modstandere af hele dette Gældsstiftelsessystem. Det er ikke dette at lette Befolkningen for en Rentebyrde, der er os imod, tværtimod, men vi tror, at det, den faar her, bliver en Skueret. Det havde været naturligere at lægge en Afgift paa Obligationer, hvorved man maa-ske oven i Købet kunde have skabt Konverteringsmuligheder.

Til Slut vil jeg sige, at hvis de, der nu skal til at underskrive den foreliggende Grundlov for det store Kriseforlig, vil love, at de, naar det har vist sig, at det er en gal Lov, vi her faar, vil være med til at lave en bedre en anden Gang, skal jeg være tilfreds.

Hans Thyge Jacobsen: Under dette Lovforslags første Behandling udtalte jeg, at jeg var enig i den Opfattelse, at saadan som Landbrugserhvervets Vilkaar ud i en lang Fremtid tilsyneladende vil blive, kommer man ikke udenom en Nedsættelse af Rentefoden, og jeg sagde videre, at jeg var enig med Forslagsstillerne i deres Begrundelse af det foreliggende Lovforslag, men jeg forstod dog ikke, at man ikke gik lige til Sagen og angreb Udlaansrenten. Jeg henstillede — idet jeg erkendte, som jeg fremdeles erkender, at min Viden paa dette Omraade er stærkt begrænset —, at man i Udvalget nøje undersøgte alle Muligheder for at komme frem til Sagens Kerne, altsaa en Nedsættelse af Udlaansrenten. I Mellemtiden har jeg kunnet konstatere, at denne min Henstilling ikke har været af en saadan Karakter, at man kunde sige, at min stærkt begrænsede Viden om disse Forhold kunde berettiggte til, at man ganske overhørte den. I Mellemtiden har der lydt forskellige Røster fra Folk med udpræget Sagkundskab paa disse Omraader, som i Virkeligheden gav Udtryk for nøjagtig det samme, som jeg gav Udtryk for. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne oplæse et Afsnit af en Artikel, som Direktøren for Den sjællandske Bondestands Sparekasse, Gyving, har skrevet i Ringsted Folketidende for 2. Marts:

„Vi er mange, utvivlsomt et Flertal, i dette Land, som mener, at andre Skridt i saa Henseende vilde give et betydeligt bedre Resultat, og vi kan ikke forstaa, at man kan tænke sig, at Pengeinstitut-